Woensdag, 13 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3800

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Het Afrika-front wordt woelig.

Snelle opmars van Strijdende Fransen naar Tripoli.
In Tunis doen de Geallieerden verschillende aanvallen.

Tjsang Kai Sjsk ziet eerste tekenen der komende overwinning.

DE GEALLIEERDE OPERATIES IN TUNIS.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Vliegende Forten hebben een hevige slag toegebracht aan Rommels strijdkrachten door het fort te Ghadames te bestoken, terwijl de Franse troepen in Tunis de Duitsers hebben verdreven uit een bergpas op 37 kilometer ten Zuiden van Pont du Fahs en op zijn minst 180 gevangenen namen.

Ghadames ligt diep in de woestijn op 725 kilometer ten Zuiden van Tunis bij het punt waar de grenzen van Tunis, Algerië en Tripolitanië samenkomen.

Een zegsman van het Franse Hoofdcommando zeide, dat de Franse troepen hadden aangevallen ten Noorden van Jebel Boudaro ten Noord-Westen van de Moslem-stad Kairouan, welke op 55 kilometer van de Oostelijke Tunische haven Sousse het land in ligt. Hij zeide, dat de Duitsers en Italianen in de vallei aldaar omsingeld zijn en dat de gevechten voortduren. Naar vermeld wordt maakten de Britse infanterie en tanks gisteren ook winsten op de weg van Goubellat, op 10 kilometer ten Noorden van Bou Arada en ongeveer 22 kilometer ten Zuiden van Medjez el Bab. De Duitsers hadden daar stellingen bezet — en een enkele boerderij — in wat een beweging zou kunnen zijn om de vooruitgeschoven Geallieerde posten te flankeren.

De gevechten op het land in de Noordelijke sector van het Tunische front waren beperkt tot patrouille-activiteiten. Er hadden gevechten plaats tussen de Franse en As-troepen in de bergketen, welke loopt ten Zuiden van Pont du Fahs op 50 kilometer ten Zuid-Westen van Tunis en aan de Zuidelijke flank van het Medjez el Bab front. De Franse zegsman zeide: „Onze troepen maakten nogal grote winsten te Karachoun ten Zuiden van Pont du Fahs". Verder naar het Zuiden zouden de Franse een Duitse aanval hebben afgeslagen en 3 tanks vernield hebben. Vliegende Forten namen de leiding in de Libyse slag met hun aanval op de Duits-Italiaanse strijdmacht te Ghadamas, dat — naar vermeld wordt — gisteren in rook werd achtergelaten na een bombardement van grote hoogte.

Deze eerste slag door de grote Noordamerikaanse vliegtuigen maakte het onmogelijk voor Rommel om voldoende voorraden aan te voeren om het hoofd te bieden aan het 8ste Britse leger ten Oosten van Tripoli en sneed zijn terugtrekkend leger in segmenten door zijn verbindingswegen te vernielen. Nog een aanval door Vliegende Forten nabij Gabès werd ook gemeld en bommen troffen een spoorbrug.

Duitse gevechtsvliegtuigen naderden de Vliegende Forten, doch hun aanval werd afgeslagen door escorterende P-38 Lockheed Lightning gevechtsvliegtuigen.

Een Messerschmitt 109 zou zijn neergeschoten en twee Lightnings gingden verloren. Nabij de Tunische kust schoot een greep B-25 Billy Mitchell bommenwerpers en Lightnings 2 van de 3 grote Duitse transportvliegtuigen neer, die zij ontmoetten. Een der vliegtuigen, die in vlammen neerstortte werd herkend als een zesmotorige BV222 (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 12.1).

EEN GEALLIEERDE AANVAL IN TUNIS?

De radio van Parijs zeide, dat de Anglo-Noordamerikaanse strijdkrachten aanvallen hebben geopend in twee sectoren van het Tunische front, waar de gevechten thans voortduren. De eerste aanval werd ondernomen bij Seimou op 16 kilometer ten Zuiden van Medjez el Bab en de tweede ten Noorden van Pichon (Londen, (AP) 13.1).

DE VEROVERING VAN FEZZAN VOLTOOID.

Ernest Agnew seint uit Londen:

De colonne van de Strijdende Fransen onder bevel van Generaal Leclerq heeft de verovering voltooid van Fezzan, Italië's imperium van meren en woestijngrond in het Zuiden van Libye. Het communiqué van de Strijdende Fransen deelde mede, dat Leclerqs legionnaires en inlandse troepen Murzuk bezetten, de godsdienstige hoofdstad van Fezzan en Sebha, het voornaamste militaire centrum, na over 1600 kilometer door vijandelijk Sahara-gebied te zijn opgerukt binnen drie weken tijds van het Chad-merengebied uit.

Een speerpunt van Leclerqs troepen drong toen in Noordelijke richting voort en versloeg een gemotoriseerd detachement van de as. Thans bevindt men zich op ongeveer 480 kilometer ten Zuiden van Tripoli, waar zij Rommels Zuidelijke flank bedreigen. De successen van heden volgden op de verovering van Brach op ongeveer 560 kilometer van Tripoli. De radio van Marokko, welke commentaar leverde op de Strijdende Fransen, zeide, dat Rommel „nu tanks en pantserwagens zal moeten afleiden om het hoofd te bieden aan Leclerqs colonne, die of naar Tripoli kan oprukken of Zuidelijk Tunis kan binnentrekken (Londen, (AP) 12.1).

VOLLEDIGE BEZETTING VAN FEZZAN DOOR STRIJDENDE FRANSEN.

Het communiqué van Leclerqs Hoofdkwartier zeide, dat de verovering van Fezzan thans voltooid is. De troepen onder bevel van Kolonel Ingold bezetten de hoofdstad Murzuk alsmede Sebha, de voornaamste militaire basis. In beide gevallen werd bijna het gehele garnizoen gevangen genomen. Meer naar het Noorden maken de Strijdende Fransen belangrijke voortgang, aldus meldt het communiqué. Men werd gewikkeld in een strijd tegen vijandelijke gemotoriseerde strijdkrachten, die zich evenwel moesten terugtrekken met achterlating van verschillende gepantserde voertuigen en ander materiaal (Londen, (AP) 12.1).

BRITTEN BIJ WADI ZEMZEM VERSTERKT.

De radio van Marokko deelde mede, dat de vooruitgeschoven Britse eenheden in de buurt van Wadi Zemzem in Libye gedurende de laatste uren krachtig versterkt zijn door eenheden, waartoe grote tankstrijdkrachten behoren (Londen, (AP) 12.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren duurde de patrouille-activiteiten voort. Anders is er niets te vermelden van onze landstrijdkrachten.

Hoewel zandstormen de luchtoperaties gisteren boven het gevechtsgebied hinderden, werden 5 vijandelijke gevechtsvliegtuigen in luchtgevechten vernield. Tripoli en Homs werden met succes aangevallen in de nacht van 11 op 12 Januari. Objecten op Creta, Sicilië en Lampedusa werden gisteren aangevallen door onze lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers. Van deze en andere operaties keerden 2 onzer vliegtuigen niet terug. De vliegers bevinden zich evenwel in veiligheid" (Caïro, (AP) 13.1).

ONMIN TUSSEN ROMMEL EN NEHRING?

Betrouwbare inlichtingen, die via neutrale kringen uit Duitsland ontvangen worden, geven te kennen, dat er een twist bestaat om het gezag tussen Rommel en Generaal Walther Nehring. Deze twist zou ten grondslag liggen van de verwarring over de vraag, wie eigenlijk het bevel voert over de Duitse strijdkrachten in Tunis. Men zeide zelfs, dat interventie van Hitler de twee hoge Duitse officieren niet tot elkaar kon brengen. Berichten doen reeds enkele weken de ronde, dat Nehring zou zijn vervangen door Kolonel Generaal Juergen von Arnim als Opperbevelhebber over de asstrijdkrachten in Tunis. Welingelichte neutralen zeiden, dat dit klaarblijkelijk waar is en geschiedde tengevolge van Rommels uitgesproken weigering om onder Nehring te dienen. Nehring zou eveneens hebben geweigerd onder Rommel te dienen. Neutrale kringen zeiden, dat het Duitse Hoofdcommando van plan was het Afrika Corps en het Tunische leger samen te brengen om in Tunis uiteindelijk stand te houden (Londen, (AP) 12.1).

LAVAL VERLEENT DEN NAZIES GROTERE CONCESSIES.

Relman Morin seint uit Londen:

Volgens mededeling van een zegsman van de Strijdende Fransen heeft Pierre Laval toegezegd nog 400.000 Franse arbeiders en enige Franse oorlogsschepen aan Duitsland te leveren in ruil voor een grotere politieke zeggenschap.

Men zeide dat een overeenkomst hierover werd bereikt tijdens de besprekingen tussen Laval, Hitler en Ciano in December jl. De zegsman zeide, dat Hitler aan Laval heeft doen weten, dat deze de laatste Franse Regering zou zijn met welke Duitsland zou onderhandelen en dat hij aan Laval het directe toezicht zal geven over alle politie-macht alsmede een grotere administratieve bevoegdheid.

Bij deze bespreking kwam men tot een overeenkomst bestaande uit 10 punten. Volgens inlichtingen die vanuit Frankrijk naar Engeland werden overgebracht, luiden deze punten als volgt:

1) Hitler verzekerde aan Laval, dat deze de laatste Franse regering zou zijn, met welke hij zal onderhandelen; 2) Laval kreeg het toezicht over alle politie-macht in hetgeen vroeger het bezette gebied heette alsmede grotere administratieve machten in het algemeen; 3) Hitler zal afstand doen van zijn voornemen een strijd van het Franse leger tegen de Verenigde Landen verplichtend te stellen; 4) Hitler zal als arbiter optreden in de verdere onderhandelingen tussen Frankrijk en Italië; 5) Laval zal 5 torpedojagers en 2 grote sleepboten aan de Duitse vloot afstaan; 6) Laval zal 400.000 ervaren arbeiders aan Duitsland leveren; 7) De Duitsers zullen het volledige toezicht nemen over alle Franse nijverheid, financiën en landbouw; 8) De Franse departementen Nord en Pas de Calais zullen niet aan de Franse staat worden teruggeven; 9) de demarcatie-lijn tussen deze twee zones zal niet worden afgeschaft; 10) de vraag of de regering van Laval zitting zal hebben in Parijs, wordt uitgesteld.

Men zeide, dat het eerste punt in niet geringe mate de positie van Laval versterkt met betrekking tot de leiders van andere Franse partijen, onder wie in het biezonder Doriot, die steeds gepoogd heeft grotere macht te verwerven. De Frans-Italiaanse besprekingen houden waarschijnlijk verband met Corsica en andere gebieden, die door Italië bezet zijn. De departementen Nord en Pas de Calais zijn delen van de „verboden zone" waar de nazies verdedigingswerken aan het bouwen zijn.

Het grootste gedeelte van de Fransen werd uit deze streek ontruimd. In het algemeen, aldus de zegsman, wijst de overeenkomst erop, dat Laval zich met een compromis heeft uitgewerkt door grote concessies aan de Duitsers te verlenen, hetgeen met ook van hem verwacht heeft (Londen, (AP) 12.1).

COMMUNISTEN SLUITEN ZICH AAN BIJ DE STRIJDENDE FRANSEN.

Het Franse Nationale Comité maakte bekend, dat de Franse Communistische Partij, welke buiten de wet is gesteld in het moederland, dat door de nazies overheerst wordt, zich heeft aangesloten bij de organisatie der Strijdende Fransen.

De communistische resolutie werd naar Londen gebracht door Fernand Grenier, den communistischen afgevaardigde van Parijs, die uit een concentratiekamp ontsnapte, waar hij werd vastgehouden sedert de val van Frankrijk (Londen, (AP) 12.1).

Het nieuws van vandaag.

Het Sovjet-communiqué deelde mede, dat Ruslands grote Westwaartse offensief aan alle fronten voortging, niettegenstaande Duitse tegenaanvallen, die herhaaldelijk en in toenemende mate worden uitgevoerd. Hoewel geen grote steden vielen voor de Russische opmars zeide Moskou, dat de „offensieve gevechten voortduren in dezelfde richtingen als tevoren". In de Noordelijke Caucasus waar de Duitsers grote tankstrijdkrachten in de strijd wierpen, werden de gevechten feller.

De Russen overkwamen evenwel de vijandelijke weerstand en zetten de opmars voort. Verschillende bewoonde plaatsen werden nog bezet (blz. 1).

In het fabrieksgebied van Stalingrad deden de Russen een krachtige aanval waarbij straatgevechten ontstonden en elk gebouw genomen moest worden. Het resultaat was, dat de Duitsers naar de Westelijke rand van de stad gedreven werden, zodat Stalingrad nu haast weer geheel in Russische handen is.

Het Tunische front en trouwens het gehele Noordafrikaanse front toont tekenen, waaruit kan worden opgemaakt, dat een grote slag niet ver meer is. De Franse troepen in Tunis hebben met succes aanvallen gedaan in Midden-Tunis en volgens een bericht uit Parijs zijn ook de Britten en Noordamerikanen tot de aanval overgegaan. Bombardementen zijn uitgevoerd op Tripoli, Homs en Ghadames. Deze laatste stad ligt op het punt waar de grenzen van Tunis, Algerië en Tripolitanië samenkomen (blz. 1).

En tenslotte wordt belangrijk nieuws gemeld uit de Sahara. Hier hebben de Strijdende Fransen onder Generaal Jacques Leclerq geheel Fezzan bezet, met de hoofdstad Murzuk en de vijandelijke basis te Sebha (blz. 1).

De garnizoens van de As zijn bijna alle geheel uitgeroeid of gevangen genomen. Thans rukken de Strijdende Fransen verder op naar Tripoli en bevinden zij zich reeds bijna even dichtbij deze stad als het 8ste leger van Generaal Montgomery.

De berichten omtrent opstootjes en onrust in Bulgarije nemen toe. Talrijke arrestaties zijn verricht maar deze schijnen de situatie nog niet gekalmeerd te hebben. De berichten, die erg onvolledig zijn, delen mede, dat betogingen tegen de Regering plaats hebben. De reden daarvan werd niet genoemd, doch het vermoeden wordt gewekt, dat Hitler Bulgarije de oorlog wil laten verklaren aan Rusland (blz. 1).

Het Bruist in Bulgarije.

Talrijke arrestaties vinden plaats over het gehele land.

Russen drijven Duitsers uit Stalingrad.

Voortgang van het Rode leger tegen felle Duitse weerstand.

REVOLTES IN BULGARIJE.

Berichten over opstootjes en révoltes over geheel Bulgarije werden in Istanbul ontvangen samen met de geruchten, dat de Duitse militaire overheden zouden hebben gedreigd de Regering van Sofia af te zetten. Een bericht zeide, dat studenten van de militaire academie te Sofia naar de bergen zijn gevlucht, teneinde zich daar bij de guerrillakrijgers te voegen. Dit gebeurde na verschillende dagen van onlusten in het land. Een ander bericht deelde mede, dat in talrijke steden massa-arrestaties hebben plaats gevonden als gevolg van de betogingen tegen de regering. De telefoon-verbindingen tussen Bulgarije en Turkije werden verbroken, doch het is niet bekend in hoeverre dit verband houdt met verwikkelingen in Bulgarije. De telefoon-lijnen waren ook steeds ongeregeld.

Over een en ander zeide de Britse radio, dat de publieke mening in Bulgarije sterk is tegen Duitsland en dat gedurende 10 dagen alle telegrafische en telefoon-verbindingen met de buitenwereld zijn verbroken. De radio voegde hieraan toe, dat naar de berichten willen enorme menigten betogingen houden tegen Bulgarije's deelneming aan de oorlog. Voorts zouden, aldus de radio, door de overheden meer dan 25.000 personen zijn gearresteerd. De politie en de troepen openden het vuur op de demonstranten, als gevolg waarvan talrijke slachtoffers zijn gevallen.

Zoals men weet, neemt Bulgarije slechts passief deel aan de oorlog en is het aan de nazies niet gelukt, ondanks hun overheersing van het land, troepen te krijgen voor de strijd in Rusland (New York, (AP) 12.1).

DE OPSTOOTJES IN BULGARIJE.

Van Duitse radio-uitzendingen:

Transocean deelde mede, dat de Bulgaarse politie „voortging invallen te doen in restaurants en café's van Sofia en op Dinsdag nog 40 personen arresteerde, die zich in Sofia bevonden zonder vergunning. Onder de gearresteerden behoorden verschillende misdadigers, die enige tijd door de politie gezocht worden (Berlijn, (AP) 13.1).

Istanbul deelt mede, dat over geheel Bulgarije opstootjes plaats vinden. Volgens berichten, die in Turkije ontvangen worden zijn studenten van het militaire college in Sofia naar de bergen gevlucht voor guerrilla-operaties tegen de Regering (New York, (AP) 13.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 12 Januari zetten onze troepen in het beneden-Dongebied, aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus hun gevechten in dezelfde richtingen voort als tevoren.

In het fabrieksgebied van Stalingrad braken onze aanvalsgroepen door naar de Westelijke rand van de stad. Heftige gevechten vonden plaats op straten, erven en in elk gebouw. De vijand deed zes tegenaanvallen na elkaar. De manschappen van het Rode leger sloegen al de Hitleristische tegenaanvallen af en ruimden ongeveer een bataljon van de Duitse infanterie op. Oorlogsmateriaal en gevangenen werden genomen.

In het beneden-Dongebied zetten onze troepen hun offensief voort. In een sector concentreerden de Duitsers grote hoeveelheden tanks en infanterie en deden er tegenaanvallen. In het begin slaagden de vijandelijke tanks erin enige voortgang te maken. Na het hergroeperen van de strijdkrachten wierpen de mannen van het Rode leger de Hitlerieten evenwel terug en brachten zij hun hevige verliezen toe.

In een andere sector bezette onze troepen verschillende bewoonde plaatsen en doodden zij ongeveer 800 Duitsers. Verder werden 7 kanonnen vernield en 5 tanks verbrand of ontwricht. Tropeeën werden veroverd, waaronder 8 kanonnen, 30 vrachtwagens, vele geweren, een aantal opgeslagen ammunitie en voedsel.

Aan het Centrale front voerden onze troepen gevechten in dezelfde richtingen als tevoren. Ten Westen van Rzhev poogden twee vijandelijke detachementen verkenningen uit te voeren tegen de vooruitgeschoven verdedigingslinies van een Sovjet-afdeling. Artillerie-, machinegeweer- en geweervuur van onze eenheden sloegen de vijandelijke detachementen uiteen en vernielden hen gedeeltelijk.

In de Noordelijke Caucasus overkwamen de Sovjet-troepen de Duitse weerstand en rukten zij op waarbij verschillende bewoonde plaatsen werden bezet.

De manschappen van een Russische infanterie-afdeling verdreven den vijand in samenwerking met de tankbestuurders uit versterkte stellingen. Oorlogsmateriaal en gevangenen werden genomen. In een andere sector drongen onze verkenners des nachts door in een spoorwegstation, dat door de Duitsers bezet was en bliezen zij een trein op, welke geladen was met militaire voorraden. Een groep van onze vliegtuigen onder bevel van Luitenant Kotelkov viel het vijandelijke vliegveld bij de stad Krasnodar aan. De vliegers verschenen plotseling boven het vliegveld en bombardeerden de vijandelijke vliegtuigen, die daar gestationneerd waren.

Op dezelfde dag werden nog verschillende aanvallen op het vliegveld uitgevoerd. Alles tezamen werden 10 vliegtuigen vernield op de grond en ongeveer 30 beschadigd. Bovendien werden 2 vijandelijke toestellen in luchtgevechten neergeschoten" (Londen, (AP) 13.1).

ZWEDEN IS WAAKZAAM.

In zijn rede bij gelegenheid van de opening van het Zweedse Parlement zeide Koning Gustaaf, dat „hij de versterking heeft bevolen van de gemobiliseerde strijdkrachten voor de onmiddellijke toekomst daar wij rekening moeten houden met de gevaren, die onze voortdurende waakzaamheid vereisen".

's Konings verklaring werd gevolgd door het indienen van de nieuwe begroting, waarop een bedrag van 2.060.000.000 kronen (ongeveer 88.621.200 gulden) wordt uitgetrokken voor defensie-uitgaven in het belastingjaar 1942-1943, in een uitgebreide poging de militaire kracht van het land op te voeren (Stockholm, (AP) 12.1).

Curaçao.

„100 JAAR".

Het boek der Zusters is er.

Gisteren ontvingen wij een fraai gebonden exemplaar van het **Gedenkboek ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan der Congregatie van de Religieuzen Penitenten-Recollectinen van de Onbevlekte Ontvangenis te Roosendaal, N.B.**, wier eeuwfeest in het afgelopen jaar met zoveel luister gevierd werd.

Het boek, geschreven door een in het boek niet genoemde, maar daarom toch bij Curaçaosen geruchte bekende Zuster van de Congregatie van Roosendaal in de Curaçaose missie, en technisch op buitengewoon mooie wijze verzorgd door den Leider van de Paulus-Drukkerij te Willemstad, Curaçao, den Heer Marinus Maat, is op groot formaat uitgegeven en telt bijkans 200 bladzijden. En ontelbare menigte foto's verlucht het werk. Brieven van het Staatssecretariaat van Zijne Heiligheid den Paus, en een inleidend woord van den 49en Gouverneur van Curaçao, Gielliam Johannes Josephus („Sjon Papa") Wouters, onder wiens regeerperiode het jubileum viel, alsmede inleidende stukken van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus Innocentius Verriet O.P., van Frater Maria Radulphus, Bisschoppelijk Inspecteur van het Onderwijs, en van Doctor Wybojan Goslinga, Inspecteur van het Onderwijs, gaan aan het eigenlijke boek vooraf.

Het boek zelf, verdeeld in 20 hoofdstukken, vangt aan met de tijd van de voorgeschiedenis van het Christendom op Curaçao, behandelt de activiteit van Monsignore Niewindt om de Zusters hier te krijgen en vervolgens haar werkzaamheid hier.

Wij willen voor heden volstaan met deze korte aankodiging van dit boek, dat door velen verbeld werd, en dat voor altijd een kostbare herinnering zal zijn. Een nadere beschouwing omtrent dit werk zullen wij later nog publiceren.

Het boek zal binnenkort in de St. Augustinus-boekhandel verkrijgbaar worden gesteld; dit, evenals de prijs, zal nader worden bekend gemaakt.

NIEUWJAARSRECEPTIE TEN PALEIZE.

Een grote menigte wachtte gisteren lange tijd alvorens toegelaten te worden tot het Paleis van Zijne Excellentie den Gouverneur teneinde dezen gelukwensen aan te bieden met het reeds weer 12 dagen oud zijnde jaar 1943. Eerst na vijven begon Luitenant Van de Laarschot de namen af te roepen, hetgeen een formaliteit geworden is, omdat in het geheugen des Landvoogden de namen van bijna alle onderdanen een plaats hebben verworven. De stroom mensen circuleerde langzamer dan gewoonlijk voorbij Harer Majesteits vertegenwoordiger, want met buitengewone attentie wist dezé tot ieder een kort persoonlijk woord te richten.

De honderden aanwezigen bestonden weer uit de verschillende bevolkingsgroepen, geestelijken, magnaten, hogere en lagere ambtenaren en autoriteiten, lieden uit de zaken- en bedrijfswereld etc. Bij de aanwezigen uit de wereld der pers was ook present de nieuw benoemde Vader der Surinaamse kranten.

HET ZILVEREN JUBILEUM VAN DE PAROCHIE DER HEILIGE FAMILIE.

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Parochie van de Heilige Familie zal er een plechtig Triduum gehouden worden. Ondanks de verduistering worden de oefeningen des morgens om 5 uur en des avonds om 19 uur gehouden. Pastoor Theodorus H. Exler O.P. is er van overtuigd, dat alle parochianen en vele anderen deze biezondere godsdienstige plechtigheden zullen bijwonen.

De avondgang wordt reeds verlicht door de maan. Hier volgt de lijst der oefeningen:

Wo.: 19.— Plechtig Openingslof van het Triduum ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum der parochie, Predicatie door Pastoor Constantius Gallé O.P.

Do.: 5.— Gezongen H. Mis ter ere van den Heiligen Geest.
19.— Plechtig Lof met predicatie door Pastoor Petrus D. Elie O.P.

Vr.: 5.— Gezongen H. Mis voor de levende en overleden Priesters, die in de parochie gearbeid hebben.
19. Plechtig Lof met predicatie door Pastoor Pius Paanakker O.P.

Za.: 5.— Gezongen Requiemmis voor de overleden parochianen.
De gehele dag Biechthoren tot 20.30 uur.

Zo.: 5.— H. Mis met algemene H. Communie der mannen.
6.30 H. Mis met algemene H. Communie der vrouwen.
7.45 Kindermis met algemene H. Communie der kinderen.
9.— Pontificale H. Mis.

Onder leiding van Pater Rafaël Bührs O.P. zal een 4-stemmig koor de Mis „In honorem Sanctae Familiae" van Cremer uitvoeren.

Na de Pontificale H. Mis gelegenheid om de jubilerende Paters in de pastorie geluk te wensen.

19.— uur Pontificaal Lof, waaronder predicatie door Pastoor Henricus Penninx O.P. en Pontificaal Te Deum.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Sint Thomas Kring:** Vrijdag om 20 uur zal er in Frederikstraat 32 een lezing gehouden worden voor de leden. De Heer Gijsbert H. Zaal zal spreken.

FILM

Simón Bolívar (Cinelandia). Het leven van de grote figuren uit de wereldgeschiedenis is altijd een inspirerend onderwerp voor de filmmensen geweest. De Zuidamerikaanse filmnijverheid heeft het aangedurfd den persoon van den groten vrijheidsheld Simón Bolívar nieuw leven in te blazen, door een verfilming van dit zo welbestede, vruchtbare leven.

Het prachtig gedocumenteerde verhaal bestrijkt de jaren sedert Bolívars eerste leed, de dood van zijn vrouw, tot het verscheiden van dezen man als balling van zijn eigen volk voor hetwelk zijn leven geheel en al ten dienste was gesteld. Tussen deze twee uitersten in dit rijke leven maakt men Bolivar mede op zijn veldtochten, slagen, waaronder die van Carabobo e.a., de beruchte ontruiming van Caracas, de aardbeving op 26 Maart 1812, de trek over de Andes, de bevrijding van 5 landen uit de Spaanse heerschappij, zijn liefdes, teleurstellingen alsook de dank die hem is te beurt gevallen. Een dankbaarheid, die zich uitte in een aanslag op zijn eigen leven, politieke intrigue en tweespalt tussen de partijen en Zuidamerikaanse landen onderling. Verre van rooskleurig is de loopbaan van den „Libertador" geweest; veel is er door hem tot stand gebracht en veel is er door hem geofferd.

Teleurstellend doet het in deze film aan, dat men bij generlei gelegenheid de figuur tegenkomt van des Bevrijders groten helper en vriend, dien Bolivar zelf noemde „den besten vriend van Amerika", Luis Brion. Zelfs wordt niet eens met de kleinste zinspeling geduid op het bestaan van dezen persoon, die toch een niet zo gering aandeel had in de verwerkelijking van Bolivars ideaal. In tegenstelling hiermede komt men wel tegen de figuur van den groten Curaçaosen Generaal Piar en ook diens terechtstelling. Verder nog personen, als Rodriguez, Bolivars leermeester, de Generaals Satander, Sucre, Paez, Cordova e.a.

Een prachtige vertolking van de rol van Bolivar wordt gegeven door den Mexicaansen acteur Julian Soler. Ook de verdere rolbezetting geeft uitstekend spel. De film stond onder regie van Miguel Contreras Torres.

Bevelen wij deze film van harte aan, dan is het niet omdat het hier slechts een zeer biezondere film betreft, doch opdat men ermee zijn voordeel trekke. Dat men niet neerzie op onze Zuidamerikaanse naburen, als een volk van „barkjesverkopers" of „hotel"-mensen, doch als een volk, dat staat kan maken op een grotere cultuur dan het Noorden en een grote historie. Simón José Antonio Bolívar is de verpersoonlijking van deze cultuur en van deze historie en daarom mist deze film niet, wie of wat gij ook zij, gij zult er slechts baat bij hebben.

ROND PRINS(ES)...

PRINSES JULIANA MAAKT HET GOED.

Officieel wordt medegedeeld dat de gezondheidstoestand van Prinses Juliana uitstekend is. Medegedeeld wordt dat de Prinses als haar wens te kennen heeft gegeven precies dezelfde behandeling en verzorging te hebben als andere vrouwen in het hospitaal. Niettemin heeft het bestuur van het hospitaal besloten de kamer waarin de Prinses zal komen geheel nieuw in te richten. Er worden ook kamers ingericht voor een speciale verpleegster en voor Nederlandse detectives. En dan komt er nog aparte kamer voor officiële bezoekers.

DE KOMST VAN PRINS BERNHARD IN CANADA.

Prins Bernhard — die, naar wij hebben medegedeeld, weer in Canada is — werd te Montreal verwelkomd door Consul-Generaal Luden. Het is niet bekend hoe lang hij zal blijven, maar natuurlijk wordt aangenomen, dat hij de blijde gebeurtenis zal afwachten. Prinses Juliana wist pas enkele dagen te voren van 's Prinsen voornemen om te komen. De Prinses was overgelukkig evenals de beide Prinsesjes, die vader alle cadeautjes lieten zien, die Sinterklaas en het Kerstmannetje hadden gebracht. Prins Bernhard zal de voorbereidingen voor de blijde gebeurtenis mede-regelen. Hij is ook van plan verschillende Nederlandse militaire instellingen in Canada en de Verenigde Staten te bezoeken.

In verband met de te verwachten blijde gebeurtenis ten overvloede nog eens aan het bekende. Artikel 27 van de Nederlandse Grondwet, hetwelk bepaalt, dat de oudste zoon van den regerenden Koning of Koningin of van de oudsten van zijn of haar mannelijke nakomelingen, die troonopvolger is, de titel Prins van Oranje zal dragen.

Zolang als Koningin Wilhelmina regeert en Prinses Juliana troonopvolgster is zal Haar oudste zoon die titel dus niet voeren, doch deze zal hem automatisch geworden, zodra hij troonopvolger wordt.

De titel Prins van Oranje je wordt alleen door mannelijke troonopvolgers gevoerd. Wanneer, zoals thans het geval is een vrouw troonopvolgster is, blijft deze titel vacant. Omtrent voornamen is niets in de Grondwet vermeld. Het geven van voornamen is den ouders beschoren. Bij Koninklijk Besluit van 8 Februari 1901 dragen alle Nederlandse Prinsessen en Prinsen de naam Oranje Nassau. Wanneer de nieuwe telg een Prinsje zou zijn, zou hij dus de naam „Prins van Oranje Nassau, Prins zu Lippe Biesterfeld dragen.

ARUBA.

DE PAROCHIE ST. FRANCISCUS GEDURENDE HET JAAR 1942.

Wij publiceren de volgende statistiek voor de R.K. Kerk te Oranjestad, gedurende het afgelopen jaar:

Geboorten: 246 kinderen, waaronder 60 buiten echt.

Doden: 81, waaronder 36 kinderen onder de leeftijd van 7 jaren en 7 doodgeboren. Huwelijk: 54. Schoolgaande kinderen: 1663 t.w.: 2 Mulos (een der frères en een der Zusters); 2 lagere scholen; 1 Fröbelschool.

TOONTJE HEEFT EEN PAARD GETEKEND.

De toneelgroep van Emmastad op Curaçao hoopt 16 Januari as. om 20 uur op een opvoering te geven in het Rialtotheater en wel het geestig stuk „Toontje heeft een paard getekend", dat zoveel succes oogstte op Curaçao, waar het stuk met een enorm applaus meer dan 4 keren werd opgevoerd.

Het initiatief voor de opvoering op Aruba gaat uit van het Algemeen Nederlands Verbond, Afdeling Aruba; de toegangskaarten bedragen ƒ 2.50 en ƒ1.50 per persoon en zijn verkrijgbaar bij de leden van de toneelgroep van de Algemeen Nederlands Verbond Afdeling Aruba en alsook in beide zaken van den Heer in 't Veld, zowel te Oranjestad, als Sint Nicolas (Velds Store).

De veelvuldige opvoeringen op Curaçao zijn een waarborg, voor de Nederlands-sprekende ingezetenen van Aruba, dat zij zich kostelijk zullen amuseren en meer dan voldaan na afloop huiswaarts zullen keren.

NEDERLAND.

BIJ MINISTER SOEJONO'S VERSCHEIDEN.

Na het overlijden van wijlen Minister Pangeran Adipati Ario Soejono seinde de Gouverneur aan de Koningin:

„Moge Uwer Majesteit eerbiedigst mede namens Staatsdeel Curaçao oprecht medeleven betuigen met verscheiden hoogstderzelver Minister Soejono wiens plotseling heengaan hier oprecht betreurend en met rouwbetoon herdacht."

Hare Majesteit heeft daarop telegrafisch geantwoord:

„Voor Uw deelneming mede namens de bevolking van Curaçao bij het overlijden van Pangeran Soejono betuig ik mijn oprechte dank."

SCHIPBREUKELINGEN IN PARAMARIBO.

Het Aneta-nieuwsagentschap zeide in een bericht uit Paramaribo, Nederlands Guyana, dat 146 schipbreukelingen tengevolge van een torpedo-aanval, die in de nacht van Vrijdag plaats vond nabij de Noordkust van Zuid-Amerika, gisteren te Paramaribo aan land zijn gekomen. Het bericht gaf te kennen, dat meer dan één schip in de aanval betrokken zou kunnen zijn. De schipbreukelingen deelden mede, dat één man werd gedood. Verschillenden werden gewond en zijn te Paramaribo in hospitalen opgenomen (New York, (AP) 12.1).

VIER GOEDE VADERLANDERS.

„Vrederechter" Sluyters veroordeelde vier Nederlanders wegens brandstichting, diefstal en vernieling in een clublocaal van de N.S.B. te Leiden, tot gevangenisstraffen. Een en ander was geschied op 9 Mei 1942. Hun namen: J. N. P. Paulides (24 jaar) en T. P. Wolling (19 jaar): ieder tot twee jaar gevangenisstraf; P. Dubbelman en P. H. Ruytenbeek (21 jaar): ieder een jaar gevangenisstraf.

VAN MOOK OVER „HET GEHEIM FRONT".

Doctor Hubertus J. van Mook heeft een radio-rede gehouden over het netwerk van Columbia Broadcasting System over „Het geheime front". Hij legde de nadruk op het belang van medezeggingschap bij het maken van plannen voor na de oorlog van het volk, dat nu in bezet gebied den vijand bestrijdt.

„Hun geest is de geest van de aanval, niet de geest van slachtoffers, die lijdelijk op hun bevrijding wachten. Zij hebben die geest in stand gehouden gedurende de duisterste dagen en ook thans nu zij worden gesterkt door het goede nieuws van de fronten. Dit is van het grootste belang voor de geallieerde zaak. Zelfs in Nederlands Oost Indië, waar nieuws zeer moeilijk te verkrijgen is en van het offensief der Geallieerden vrijwel niets bekend is, behoudt iedereen zijn volle vertrouwen: zowel vrouwen en kinderen, als oorlogsgevangenen en burgerlijke geïnterneerden. Zij allen houden het moreel hoog.

Ik vraag daarvoor geen medelijden, doch volledige erkenning. Zij, die in bezet Nederland zijn, hinderen den bezetter op alle mogelijke wijzen, zij vertragen zijn productie-apparaat; zij houden duizenden en duizenden zijner soldaten vast; zij demoraliseren hem door hun voortdurend verzet en door hun onwrikbaar geloof in zijn nederlaag en wanneer de tijd gekomen zal zijn om den vijand uit hun huizen te verjagen, dan zult ge geen wanhopige, werkloze, geslagen massa vinden, doch een volk, dat verenigd is in het brandend verlangen met u tot het eind te vechten.

Het is belangrijk deze dingen in gedachte te houden, daar de eerste indrukken, wezenlijke invloed zullen hebben op de toekomstige betrekkingen tussen de Verenigde Volken opgedaan nadat de muren van de bezettingsgevangenis zullen zijn neergehaald. De mensen in bezet Nederland leven niet apathisch, doch zij denken zeer goed na over de fouten en de dwalingen van het verleden en over de beloften van de toekomst.

Deze hun gedachten mogen dan al niet voldoende geordend zijn misschien en zij mogen dan al verwachten wellicht, dat wij hun gezamenlijke krachtsinspanning zullen leiden, doch zij verwerpen te enenmale bejegening als medelijdenswaardige en passieve mensen, die aan onze zorg zijn toevertrouwd. Wanneer wij hen weer zullen ontmoeten, die thans tegen den vijand in hun bezette land strijden, laten wij dan niet vergeten, dat zij strijders zijn, die eventueel hebben bijgedragen tot het behalen van de overwinning als zij die in vrijheid hebben gevochten."

MINISTER P. A. KERSTENS OVER EMANCIPATIE.

Minister Pieter Adriaan Kerstens heeft een rede gehouden voor de leden van de „Newman Association" te Londen over het onderwerp: „De verhoudingen tussen het Nederlandse Moederland en de andere staatsdelen." Hij heeft daarin de jongste redevoeringen van Hare Majesteit de Koningin verklaard. Hij legde de nadruk op de rol, die Katholieke en Protestantse missionarissen in Nederlands Indië en elders bij de opvoeding der bevolking hebben gespeeld en wees, als voorbeeld van de emancipatie der Indonesiërs, op het feit, dat Semarang een Indonesische bisschop heeft, onder wiens werkzaamheid uiteraard ook het geestelijk leiderschap valt van Europese Katholieken.

HET ERFRECHT.

Het Nederlandse erfrecht, dat gelijke verdeling van onroerend goed onder de nakomelingen van den erflater verzekerde, zal door de Duitsers in zoverre worden veranderd, dat het land, door een landbouwer nagelaten, zal toevallen aan zijn oudsten zoon of aan den zoon, „die bewijst de beste boer te zijn".

De „Landbouwkamer", een zuivere N.S.B.-organisatie, zal hebben uit te maken wie „de beste boer" is. In haar ogen moet „de beste boer" natuurlijk N.S.B.-er zijn. De nieuwe regeling zou in 1943 van kracht worden. De mogelijkheid bestaat, dat de onterfde kinderen in geld zullen worden schadeloos gesteld. De nazies doen het voorkomen, dat zij deze wijziging doorvoeren om splitsing van land in te vele kleine percelen te voorkomen. Dit is slechts ten dele waar. Doch hun oogmerken zijn eveneens: de Nederlandse boeren te dwingen zich bij de „Landbouwkamer" aan te sluiten en de van land onterfden te dwingen naar Oost Europa te gaan. Dit laatste is in een radio-rede door „boerenleider" E. J. Roskam openlijk erkend.

EEN PRETTIGE ERKENNING.

De recente bedreiging aan het adres van verraders uit naam van alle verbonden naties officieel geuit heeft succes. N.S.B.-er H. J. Woudenberg heeft voor Radio-Hilversum gezegd, dat vele arbeiders het Arbeidsfront schuwen uit vrees voor wraakoefening door werkgevers, geestelijken, familieleden, buren en vrienden en „tenslotte zijn ze dan ook nog bevreesd voor de vorige regering, die hen dreigt met hel en vervloeking en ook met onaangename en pijnlijke straffen, wanneer zij weer aan de macht komt."

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 13 Jan.:
Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, **Negropont 75A.**
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.
Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **New Delhi:** Het Brits Indische communiqué zeide: „Gisteren op 12 Januari viel de Royal Airforce vijandelijke objecten aan in verscheidene delen van het door de Japanners bezette Birma. In het Schwebo-district in Midden-Birma vernielden laag vliegende gevechtsvliegtuigen een locomotief en beschoten zij spoorweg-gebouwen en rollend materiaal. Verder naar het Zuiden langs de rivieren Tsjindwin en Irrawaddy en in het gebied van Rathedaung werden vele vijandelijke rivierboten aangevallen en beschadigd. Langs de kust van Birma ten Zuiden van Akyab werden 34 bevoorradingssanpans tot zinken gebracht en andere beschadigd. Blenheims, die door gevechtsvliegtuigen geëscorteerd werden, bombardeerden twee dorpen op het eiland Akyab. In de loop van deze en andere operaties werden geen vijandelijke vliegtuigen ontmoet. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist."

— **Mexico:** Het Mexicaanse Ministerie van Marine maakte bekend, dat het convoyeren van olie- en koopvaardijschepen in de Golf van Mexico met succes geschiedt. Geen zinkingen van boten, die door de Mexicanen geconvoyeerd worden, zijn gemeld. Het Ministerie vroeg aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika om 50 torpedoboten en torpedojagers, teneinde patrouilles te onderhouden in de Golf van Mexico en in de Stille Oceaan.

— **Londen:** Geallieerde vliegtuigen trokken heden over het Kanaal om Noord-Frankrijk aan te vallen na de zevende aanval, die de Royal Airforce binnen 10 nachten heeft uitgevoerd op het Ruhrgebied en de nieuwe aanvallen op de objecten van de as in het Middellandse Zeegebied. Het weer is gelijk in de herfst zo mooi. De processie van de vliegtuigen, die bij daglicht aanvallen, begon vlak na het middaguur in het gebied van Folkestone. De toestellen zetten koers naar de omgeving van Boulogne.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdkwartier deelt mede, dat de hevige gevechten aan het Russische front zich hebben uitgebreid naar de sector tussen het Ilmenmeer en het Ladogameer en Leningrad. Als commentaar zeide men, dat aldus hevige gevechten in voortgang zijn bijna langs het gehele Oostelijke front. Men zeide, dat de Russische aanvallen buiten Leningrad en ten Zuiden van het Ladogameer zouden zijn mislukt.

— **New York:** In verband met het bovenstaande is men van mening, dat de Russen een nieuw groot offensief hebben geopend. Verschillende malen gedurende de laatste maanden zijn de Duitsers de eersten geweest, die de aanvallen van het Rode leger hebben gemeld, terwijl Moskou de bekendmaking enige tijd inhield tot men reeds goed en wel onderweg was.

Buitenland.

„DE EERSTE TEKENEN DER OVERWINNING".

Generalissimo Tsjang Kai Sjek zeide in een radio-rede tot de legers en het volk van China, dat „wij reeds de eerste tekenen der komende overwinning kunnen zien in deze wereldoorlog tegen de agressie."

Bij het herdenken van de verdragen met de Verenigde Staten van Noord-Amerika en Groot Britannië, waarbij deze afstand doen van de ex-territoriale rechten in China, verklaarde hij: „De tijd van de vijandelijke nederlaag is nabij" (Tsjungking, (AP) 12.1).

AANVAL OP HET RUHRGEBIED.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Gisteravond vielen vliegtuigen van het Bommenwerperscommando wederom objecten in het Ruhrgebied aan. Een onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 13.1).

AANVALLEN OP DE LAGE LANDEN.

Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat men tijdens offensieve verkenningsvluchten boven de Lage Landen watertransporten en spoorwegen heeft aangevallen en beschadigd. De aanval werd in de namiddag uitgevoerd door vliegtuigen van het Gevechtscommando tezamen met het legersamenwerkingscommando. Geen enkel vliegtuig ging bij deze operatie verloren (Londen, (AP) 12.1).

DE AANVAL OP NAPELS.

Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Caïro gaf het volgende communiqué uit:

„B-24 vliegtuigen van het 9de Noordamerikaanse luchtcorps voerden gisteren een daglicht-aanval uit op de scheepvaart en havenwerken van Napels in Italië.

Een dikke wolk maakte de waarneming moeilijk, hoewel een zeer grote brand werd waargenomen waarboven rook hing. Een strijdmacht van ME-109's viel onze formatie aan met resultaat, dat 2 onzer vliegtuigen werden neergeschoten en vermist worden. Een vijandelijk gevechtsvliegtuig werd vernield. P-40 gevechtsvliegtuigen van het Gevechtscommando waren gisteren actief boven het gevechtsgebied. In een gevecht met een grote strijdmacht van vijandelijke gevechtsvliegtuigen werd een vijandelijk vliegtuig vernield en een ander beschadigd. Een onzer vliegtuigen keerde niet terug" (Caïro, (AP) 12.1).

Het Italiaanse communiqué deelt mede, dat in de namiddag van gisteren Geallieerde vliegtuigen een aanval op Napels en omgeving uitvoerden. De schade zou gering zijn. In gebouwen en bevolking werden verliezen geleden. Voor zover vastgesteld werden 23 personen gedood en 75 gewond. 4 of 5 Van de vliegtuigen, die de operatie uitvoerden, zouden zijn vernield door het luchtdoelgeschut en 3 andere door gevechtsvliegtuigen, die ogenblikkelijk opstegen (Rome, (AP) 12.1).

VAN DE STRIJD OP NIEUW GUINEA.

Officieel wordt medegedeeld, dat de Geallieerde grondstrijdkrachten nog verder de Japanse wig hebben ingedeukt, die zich van Kaap Sananands ongeveer 2½ kilometer het land in uitstrekte op het schiereiland van Papoea.

Geallieerde vliegtuigen brachten gisteren intussen de succesrijke campagne over naar het gebied van Salamaua op Nieuw Guinea. Na de vernietiging van de Japanse stellingen bij Kaap Sananda in een vroeger communiqué te hebben bekend gemaakt, zeide Mac Arthurs Hoofdkwartier, dat „verdere winsten werden behaald tegen de overgebleven vijandelijke stellingen".

Geallieerde vliegtuigen vielen het pad aan, dat van Salamaua leidt naar Komiatum, op 16 kilometer ten Zuiden ervan. Hier werd een brug vernield. Andere vliegtuigen beschoten de kust in het gebied van Amboga. Het communiqué zeide, dat 9 Japanse bommenwerpers Merauke aanvielen, het koloniale administratieve centrum aan de Zuidkust van Nederlands Nieuw Guinea. Deze aanval vond gisteren plaats. Hij richtte evenwel slechts geringe schade aan. Lange afstands Geallieerde gevechtsvliegtuigen deden van geringe hoogte een aanval op het vliegveld en andere installaties te Fuiloro op Portugees Timor. Een Japanse jager werd hier in brand gezet. Gebouwen en andere installaties werden eveneens in lichterlaaie gezet (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 13.1).

BEKENDMAKINGEN VAN HET CHINESE HOOFDCOMMANDO.

Het Chinese Hoofdcommando deelde mede, dat Kusjih, op ongeveer 58 kilometer ten Noord-Oosten van Sjangtsjeng alsmede andere punten in de provincie Honan heroverd werden van de Japanners. De herovering van Sjantsjeng werd op Maandag bekendgemaakt. Het communiqué van het Hoofdcommando zeide, dat de oprukkende Chinezen de vijandelijke stellingen bij Kwangsjan naderen na geslaagde tegenaanvallen te hebben gedaan. Ook werd onthuld, dat meer dan 6000 Japanners gelegerd zijn te Yitu in de provincie Sjantung aan de Tao-Tsian spoorlijn. De Japanners begonnen op 7 Januari met een aanval op de Chinese stellingen, doch stieten op krachtige weerstand. Hieraan werd toegevoegd, dat Japanse troepen in Oostelijke richting trekken uit de Hopei-provincie in de richting van Midden-Anhwei. Zij zetten de opmars voort na bloedige gevechten op 7 Januari (Tsjungking, (AP) 13.1).

NOORDAMERIKAANS MARINE-COMMUNIQUÉ.

Het communiqué No. 249 van de Noordamerikaanse Marine luidt:

„Zuidelijk deel van de Stille Oceaan: (alle data zijn Oosterlengte):

Op 11 Januari werd een strijdmacht van Douglas SBB-duikbommenerwpers geëscorteerd door Willcat- (Grumman F40) gevechtsvliegtuigen aangevallen door 12 Japanse 0-jagers tussen de eilanden Isabel en Nieuw Georgië. Men schoot vier vijandelijke vliegtuigen neer, terwijl nog twee mogelijk werden vernietigd. Eén Wildcat-gevechtsvliegtuig keerde niet terug. Een andere strijdmacht van Martin 26-bommenwerpers van de Marine heeft, geëscorteerd door Airacobra-gevechtsvliegtuigen de Japanse stellingen op Munda aangevallen. De wolken, die boven het doelgebied hingen, beletten een nauwkeurig bombardement en bemoeilijkten de waarneming van de resultaten van deze aanval" (Washington, (AP) 12.1).

JAPANSE ZELFMOORD-AANVALLEN OP NOORDAMERIKAANS VLIEGDEKSCHIP.

Leden van de bemanning van het vliegdekschip „Hornet" vertelden, dat men „bijna 59 van de 64 Japanse vliegtuigen" neerschoot, vóór het bevel tot het verlaten van het schip gegeven werd. Men zeide, dat twee beschadigde Japanse vliegtuigen op het dek neerstortten. Eén ervan ontplofte op de startbaan van het schip nabij de brug, waardoor een „hevige brand" werd veroorzaakt. Het andere kwam in het verblijf der officieren terecht, toen zijn stuurapparaten buiten werking waren geschoten bij een poging om een torpedo op het schip af te vuren. De Noordamerikaanse Marine gaf gisteren te kennen, dat de „Hornet" het vliegdekschip was, waarvan melding werd gemaakt als te zijn verloren bij de slag van 26 October jl. nabij de Santa Cruz-eilanden (Philadelphia, (AP) 12.1).

EEN DUITSE COMMENTAAR.

Het Bureau voor Oorlogsinlichtingen maakte zinsneden bekend uit de radio-uitzending van Luitenant Generaal Kurt Dietmar, den Duitsen militairen commentator, gisteravond door de radio van Frankfurt. Hierbij noemde hij de Russische numerieke meerderheid, het weer en het op de juiste tijd openen der tegenaanvallen door de Russische Generaals als reden voor de situatie, waarin het Duitse leger aan het Oostelijk front zich bevindt. In een „overzicht van het Oostelijk front bij de jaarwisseling" zeide Dietmar, dat de Russen een „ontegenzeggelijk groot voordeel" behaalden door hun aantal, terwijl Duitsland een „beperkt en spaarzaam gebruik maakte van de klassen der militaire leeftijd, volkomen in overeenstemming met het voeren van een langdurige oorlog" (New York, (AP) 12.1).

De vierde Kerstboodschap van Pius XII.

In vijf punten behandelt Zijne Heiligheid het na-oorlogse vraagstuk.

Hieronder volgt de Kerstboodschap, welke Zijne Heiligheid, Paus Pius XII, aan de avond voor het laatste Kerstfeest gehouden heeft en welker korte inhoud door ons reeds werd vermeld.

Geliefde Kinderen der gehele wereld, Ieder jaar opnieuw, wanneer de Heilige Kersttijd nadert, klinkt de boodschap van Jezus, die het licht temidden der duisternis is, eens te meer uit de kribbe van Bethlehem in de oren der Christenen en wekt in hun harten een steeds weer nieuw gevoel van vrede en vroomheid.

Het is een boodschap, die met haar hemelse waarheid een wereld verlicht, die door noodlottige dwalingen in duisternis gedompeld is. Zij stort een overvloedige vreugde van hoop over de mensheid uit, die gekweld wordt door de angsten van een diep en bitter leed. Zij brengt vrijheid aan de zonen van Adam, gekluisterd met ketenen van zonden en schuld. Zij brengt genade, liefde en vrede aan de ongetelde scharen, die lijden en zuchten en die haar geluk verstoord en al haar arbeid vernietigd zien in de verwoestende strijd en haat van deze stormachtige dagen.

Het woord: „Ik heb medelijden met de scharen" is ons een geheiligde waarheid, die door ons niet misbruikt kan worden. Dit woord blijft sterk en begrijpelijk in alle tijden en in alle menselijke omstandigheden, omdat het is het verheven woord van Jezus.

De Kerk zou ontrouw zijn aan zichzelve, zou ophouden Moeder te zijn, indien zij doof ware voor de angstkreten harer kinderen, die uit alle rangen en standen van het menselijk huisgezin tot haar doorklinken.

De Kerk is niet voornemens zich uit te spreken ten gunste van een der bijzondere bestuursvormen, waarmede verschillende volken en Staten het geweldige vraagstuk der staathuishoudkundige orde of der internationale samenwerking trachten op te lossen, zolang deze vormen in overeenstemming zijn met de wet van God.

Maar aan de andere kant kan de Kerk als grondzuil der waarheid en door de wil van God als bewaarster gesteld over het mandaat van Christus en over de natuurlijke en bovennatuurlijke orde niet haar rechten opgeven om haren zonen en der gehele wereld de onveranderlijke grondwetten voor te houden. Zij is verplicht haar zonen te bewaren voor ieder verderf en voor iedere teleurstelling, hen te beschermen tegen iedere besmetting, valse uitleg en dwaling.

Dit is des te meer noodzakelijk om het feit, dat een enigszins nauwkeurige naleving van deze wetten niet alleen afhankelijk is van een edele en moedige wilsinspanning, maar veel meer in laatste instantie op de soliede nationale eigenschappen van moed en offergezindheid aller volken.

Wij kennen de eigenschappen van moed en offergezindheid dezer volken en Wij kennen eveneens hun verwrongen levensmogelijkheden en hun leed. In dit uur van onuitsprekelijke beproeving en lijden gevoelen Wij Ons meer dan ooit aan iemand van hen zonder uitzondering gebonden met een diepe alles omvattende en onveranderlijke liefde. En Wij gevoelen het onmetelijke verlangen hun iedere troost en hulp te brengen, waartoe Wij op een of andere wijze in staat zijn.

De Internationale betrekkingen en de Orde in de Staten zelf.

In Onze laatste Kerstboodschap zetten Wij de door de Christelijke gedachte ingegeven beginselen uiteen, die nodig zijn voor de vestiging van een internationale orde van vriendschappelijke betrekkingen en van samenwerking zoals deze overeenkomt met de eisen van Gods wetten. Heden zullen Wij, overtuigd van de eenstemmige en belangstellende aandacht van alle oprechte mensen, zeer zorgvuldig en met volledige onpartijdigheid de fundamentele wetten van de internationale orde der Staten en volken beschouwen.

De internationale betrekkingen en de innerlijke orde zijn zeer nauw met elkander verbonden.

Het internationale evenwicht en de internationale harmonie is afhankelijk van het interne evenwicht en de interne ontwikkeling der afzonderlijke Staten, zowel in materieel, sociaal als in wetenschappelijk opzicht. Een vaste en gedurige vredespolitiek ten opzichte van andere volken is in feite onmogelijk, wanneer er in het volk zelf geen vredesgeest leeft, die vertrouwen wekt.

Bij het streven naar een interne vrede is het slechts dan een vrede in beide opzichten, als het volk bevrijd zal zijn van de wrede nachtmerrie van de oorlog en als de stoffelijke en psychologische redenen voor verdere tweespalt en wanorde verminderen en langzamerhand geheel ophouden.

Iedere gemeenschap, die haar naam wil waardig zijn, is opgezet in een verlangen naar vrede; en eist derhalve ter bereiking van de vrede „het rustig ordelijk samenleven" dat volgens den Heiligen Thomas het wezen des vredes uitmaakt. Twee grondbeginselen derhalve regelen het gemeenschapsleven: Een tezamen leven in **orde** en een tezamen leven in **rust.**

Het tezamen leven in orde.

Orde, welke de grondslag vormt in een gemeenschap van mensen, die er naar streven uiteindelijk een doel te bereiken, dat overeenkomt met hun natuur, is niet zuiver en alleen slechts een aaneenschakeling van numeriek onderscheidene delen. Zij is — en zij moet dat ook zijn — meer een streven en een altijd volmaakter neiging tot een innerlijke eenheid. Dit sluit echter geen verschillen uit, die in de feiten zelf besloten liggen en die door de wil van God of door bovennatuurlijke maatstaven gewettigd zijn.

De oorsprong en het eerste doel van het gemeenschapsleven is de instandhouding, de ontwikkeling en de vervolmaking van den menselijken persoon. Het gemeenschapsleven moet helpen zo nauwgezet mogelijk de schatten van de godsdienst en de cultuur, die door den Schepper aan iedereen afzonderlijk en aan de mensheid in haar geheel geschonken zijn, tot ontwikkeling te brengen zowel over het geheel genomen als over alle natuurlijke vertakkingen.

Dit gemeenschapsleven omvat eenheid onder de volken. En sluit tegelijkertijd de verschillen niet uit, die in de feiten en de natuur zelve zijn vastgelegd. Maar wanneer men vasthoudt aan God, den Oppersten Leider van alles wat met de mensen in verband staat, dan zullen de gelijkheden niet minder dan de verschillen der mensen haar juiste plaats vinden in de vastgestelde orde der dingen, der waarden en der zedelijkheid. Wanneer echter deze grondslag verwijderd worde, dan ontstaat er een gevaarlijk tekort aan samenhang tussen de verschillende beschavingsstromingen; de grenslijn der echte waarden wordt onzeker en verplaatst zich naar een punt, waar louter uitwendige factoren, en dikwijls blinde instincten gaan uitmaken wie volgens de heersende mode van de dag de leiding heeft over de te gane richting.

Na de noodlottige economie van de laatste tientallen jaren, waarbij alle burgers onderworpen waren aan de drang naar gewin, volgt er nu een andere en niet minder noodlottige politiek, die, omdat zij iedereen en alles beschouwt met betrekking tot de Staat, alle gedachten aan zedenleer en godsdienst uitsluit.

Dit is een noodlottige maskerade, een noodlottige dwaling. Zij is er op toegespitst onberekenbare gevolgen voor het gemeenschapsleven mede te brengen. Het gemeenschapsleven is er nooit dichter bij om zijn zeer edele voorrechten te verliezen dan wanneer het denkt de eeuwige bron van zijn waardigheid — God — ongestraft te kunnen ontkennen of te vergeten.

De rechtskundige Orde van de gemeenschap en haar eisen.

Dit gemeenschapsleven, zoals God het wil, kan zijn doel slechts bereiken, indien het ondersteund worde door een rechtskundige orde om het te verdedigen en te beschermen. De taak van deze rechtskundige orde is niet te heersen, maar te dienen. Haar taak is het het leven van de gemeenschap te ontwikkelen en op te voeren in de rijke veelvuldigheid harer doelstellingen.

Zij moet alle persoonlijke krachtsinspanningen in vreedzame samenhang leiden naar de volmaaktheid en ze met de juiste en eerlijke middelen verdedigen tegen alles, dat haar volledige ontwikkeling kan schaden.

Zulk een orde heeft, omdat zij het evenwicht, de veiligheid en de harmonie van de gemeenschap bewaren moet, ook een dwingende macht tegen al degenen, die slechts door dwangmiddelen kunnen gehouden worden binnen de perken van de edele tucht der gemeenschapsorde.

Maar bij een rechtvaardige uitvoering van dit recht moet een gezag, dat werkelijk die naam wil waardig zijn, uiterst nauwgezet zijn verantwoordelijkheid toetsen aan de richtlijnen van den Eeuwigen Rechter. Die iedere onrechtvaardige veroordeling en in het bijzonder elke verkrachting van de door God gestelde orde onherroepelijk zal veroordelen.

De rechtskundige orde heeft bovendien nog de hoge en moeilijke taak te zorgen voor de harmonieuze verhoudingen zowel tussen de personen als tussen de gemeenschappen, evenals binnen de gemeenschappen zelf. Dit doel zal bereikt worden, wanneer de wetgevers zich onthouden van het volgen dier gevaarlijke leringen en practijken, die zo schadelijk zijn voor gemeenschappen en voor de geest van eenheid en die haar oorsprong en verspreiding ontlenen aan valse vooropgestelde waarheden.

Onder zulke vooropgestelde waarheden moeten wij rekenen het rechtskundig positivisme, dat een bedrieglijke waardigheid ontleent aan het opstellen van zuiver menselijke wetten en dat de weg open laat voor een noodlottige wetsverkrachting van de zedenleer.

Daar is bovendien nog de leer, die voor biezondere volken of rassen of klassen het rechtskundig instinct opeist als uiteindelijke richtsnoer en norm, boven dewelke geen beroep mogelijk is. Eindelijk zijn er die verschillende leerstellingen, die onderling onderscheiden en afgeleid van tegenovergestelde ideologieën, toch alle de Staat of een groep, die de Staat vertegenwoordigt, beschouwen als een absolute en opperste eenheid. Deze eenheid staat dan boven ieder gezag en boven iedere critiek, zelfs wanneer haar theoretische en practische eisen een openlijke schending en ontkenning zijn van de wezenlijke waarheden van het menselijk en Christelijk geweten.

Een ieder, die met een eerlijke geest de vitale verbinding tussen de gemeenschapsorde en een werkelijke rechtskundige orde beschouwt, zal terstond overtuigd zijn van de noodzakelijkheid terug te keren naar een wetsopvatting, die geestelijk en zedekundig is, ernstig en diep, die leeft door de warmte van ware menselijkheid en verlicht door de schittering van het Christelijk Geloof, dat ons gebiedt te zoeken in de rechtskundige orde een uiterlijke afstraling van de menselijke geest, die op zijn beurt een beeld is van de geest Gods.

Op deze organische opvatting, die alleen levend is, wanneer de edelste menselijkheid en de echte Christelijke geest in harmonische ontwikkeling gepaard zijn, is van toepassing de Schriftuurgedachte door den groten Aquinaat als volgt uitgedrukt: „Opus justitiae pax". Het werk der gerechtigheid is de vrede." Deze gedachte is zowel toepasselijk op de innerlijke als op de uiterlijke zijde van het gemeenschapsleven. Zij laat noch tegenstelling noch alternatief toe, zoals die wordt uitgedrukt in de onderscheiding „liefde of recht", doch het eist de vruchtbare samenhang „liefde en recht."

Het tezamen leven in rust.

De tweede wezenlijke grondslag van de vrede, naar dewelke elke menselijke gemeenschap bijna van nature haakt, is de rust.

Rust en krachtige werkzaamheid zijn niet aan elkander tegenovergesteld, maar integendeel tezamen wel een zeer harmonieuze kracht voor al diegenen, die geïnspireerd zijn door de schoonheid en noodzakelijkheid van de geestelijke grondslagen der gemeenschap en van de adel harer idealen.

Tot u, jonge mensen, die gewoon zijt uw ruggen te keren naar het verleden en te vertrouwen op de toekomst voor uw verlangens en verwachtingen, richten Wij Ons met brandende liefde en vaderlijke bezorgdheid: Geestdrift en moed zijn niet uit zichzelf voldoende, als zij niet, zoals het behoort te zijn, gesteld worden in dienst van het goede en van een smetteloze zaak.

Het is ijdel u op te winden, bezorgd te maken en te jachten zonder ooit te rusten in God en in Zijn eeuwige wet.

Gij moet geïnspireerd worden door de overtuiging, dat gij vecht voor de waarheid, dat gij in dienst der waarheid offert uw eigen gevoelens en krachten, wensen en leed; dat gij vecht voor de eeuwige wetten van God, voor de waardigheid van den menselijken persoon en voor de bereiking van zijn doel.

Wanneer volwassen en jonge mensen, als zij geankerd blijven in de eeuwige werkzame rust van God, hun onderscheidingen van karakter en werkzaamheid tezamen ordenen in werkelijk Christelijke geest, dan zullen, indien het stuwende element verenigd worde met het remmende element, de natuurlijke verschillen tussen de opeenvolgende geslachten nimmer gevaarlijk worden, en zullen zij zelfs krachtig leiden tot de versterking van de eeuwige wetten Gods in de immer veranderlijke loop der tijden en levensvoorwaarden.

De Wereld van de Arbeid.

Op een gebied van het gemeenschapsleven, waar gedurende een gehele eeuw gisting en bittere tegenstellingen woedden, is het thans kalm, ten minste aan de oppervlakte. Wij spreken over de uitgebreide en steeds toenemende wereld van de arbeid, van het onmetelijke leger der arbeiders, broodwinners en afhankelijken. Wanneer Wij de huidige toestand met zijn oorlogseisen beschouwen als een vaststaand feit, dan kan deze kalmte een noodzakelijke en redelijke eis genoemd worden: maar wanneer Wij de huidige toestand bezien in het licht der rechtvaardigheid en met betrekking tot een wettelijke en ordelijke arbeidsbeweging, dan zal de kalmte slechts schijn blijven, zolang het doel van zulk een beweging niet bereikt is.

Steeds geleid door godsdienstige beweegredenen heeft de Kerk de verschillende vormen van het Marxistisch socialisme veroordeeld; en zij veroordeelt ze nog heden, omdat het haar blijvende recht en plicht is de mensen te redden van de dwalingen des geestes en van de invloeden, die hun eeuwige zaligheid belagen. Maar de Kerk kan ook het feit niet ontkennen of voorbijgaan, dat de arbeider in zijn pogingen naar een beter lot wordt tegengewerkt door een **stelsel**, dat niet alleen niet in overeenstemming is met de natuur, maar dat ook **gekant** is tegen Gods plannen en tegen **het doel**, dat Hij beoogde bij het scheppen van de wereld.

Welk mens en in het biezonder welke Priester en Christen, kan, ondanks het feit, dat de wegen, die zij volgden, en nog volgen, vals en te veroordelen zijn, doof blijven voor de kreten huns harten en voor hun roep om rechtvaardigheid en om een geest van broederlijke samenwerking in een wereld, die bestuurd wordt door een rechtvaardigen God?

Zulk een zwijgen zou schuldig en onrechtvaardig zijn voor God en tegengesteld aan de inspirerende leer van den Apostel, die, als hij ons de noodzakelijkheid van een vastberaden strijd tegen de dwaling inprent, tevens weet, dat wij vol medeleven moeten zijn voor degenen, die dwalen, en dat onze geest open moet staan voor hun verlangens, verwachtingen en beweegredenen.

Toen Hij onze eerste ouders zegende, zeide God: „Weest vruchtbaar, vermenigvuldigt en vervult de aarde en onderwerpt haar." En tot den eersten vader van een huisgezin zeide Hij later nog: „In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten." De waardigheid van den menselijken persoon dan eist gewoonlijk als een natuurlijke grondslag des levens het recht van het gebruik van de goederen der aarde. Met dit recht komt overeen de fundamentele verplichting het toestaan van persoonlijk eigendom, indien het mogelijk zij, zelfs aan allen. Een positieve wetgeving, die het recht op persoonlijk eigendom regelt, kan het gebruik van dit persoonlijk eigendom wijzigen en min of meer beperken. Maar indien de wetgeving haar deel wil bijdragen tot de vrede in de gemeenschap, dan moet zij den arbeider, die een vader van een huisgezin is of zal worden, vrijwaren van economische afhankelijkheid en beschermen tegen een slavernij, die onverenigbaar is met zijn rechten als persoon.

Of deze slavernij nu ontstaat uit de uitbuiting van het persoonlijk kapitaal of uit de macht van de Staat maakt geen verschil. Integendeel bij de staatsmacht, die het toezicht heeft op het gehele openbare en persoonlijke leven en zelfs in het rijk der ideeën, der geloofsovertuigingen en der gewetens haar invloed kan doen gelden, kan dit tekort aan vrijheid ernstiger gevolgen hebben zoals ook uit de ervaring blijkt.

5 Fundamentele punten voor Orde en Vrede in de menselijke gemeenschap.

Iedereen, die in het licht der rede en des geloofs de grondslagen en de eisen van het gemeenschapsleven beschouwt, zoals Wij die in den brede hebben uiteengezet en ze overweegt in hun zuiverheid en zedelijke schoonheid en in de voordelen, die zij brengen op ieder gebied des levens, kan niet anders dan overtuigd worden van hun machtige bijdrage tot ordening en vrede. De werkzaamheid hieraan ontleend kan, indien zij gesteld worde in dienst van

grote idealen en gebruikt tot het oplossen van moeilijkheden, een nieuwe wereld brengen — of liever nog — een wereld herstellen, die innerlijk uit de voegen geraakte, toen men eenmaal de verstandelijke en rechtskundige lijnen verwierp, die door vooroordeel, dwaling, onverschilligheid en door een lange sleur van verwereldlijking der gedachte, van het gevoel en van de daad gesteld waren, en die er in slaagden de aardse stad te beroven van en te onttrekken aan het licht en de kracht van de stad Gods.

De roep van deze tijd is geen geklaag, maar de daad: geen geklaag over wat geweest is, maar de opbouw van wat er komen moet en dat noodzakelijk is voor het goed van de gemeenschap. Deze taak is weggelegd voor de beste en uitstekendste leden van het Christelijk huisgezin. Zij moeten vervuld zijn van de geestdrift der kruisvaarders. Zij moeten zich verenigen in de geest van waarheid, rechtvaardigheid en liefde en zich scharen rond de kreet: God wil het. Zij moeten gereed staan te dienen, zichzelven geheel op te offeren gelijk de kruisvaarders uit de oude tijden.

Was toen het doel de bevrijding van het land, dat geheiligd werd door het leven van het Vleesgeworden Woord Gods, het huidige doel is, wanneer Wij het zo mogen uitdrukken, de zee van de dwalingen onzer dagen over te steken en op te rukken ter bevrijding van het Heilige Land des geestes, dat bestemd is in zijn grondslagen te schragen de onveranderlijke maatstaven en wetten, waarop een gemeenschap van een hechte innerlijke samenhang zal gebouwd worden.

Met dit verheven doel voor ogen keren Wij van de kribbe van den Vredevorst naar u terug, overtuigd dat Zijn genade in alle harten is uitgestort en neergedaald is in u, geliefde kinderen, die Christus erkennen en liefhebben als hun Zaligmaker. Wij keren Ons tot al degenen, die op zijn minst met ons verenigd zijn door de band van het geloof in God. En tenslotte wenden Wij Ons tot al degenen, die bevrijd zouden willen zijn van twijfel en dwaling en die licht en leiding verlangen. En Wij waarschuwen u met smekende en vaderlijke nadruk niet alleen te denken aan de vreselijke ernst dezes tijds, maar ook te overwegen het uitzicht op het schone en bovennatuurlijke goed, dat hierdoor mogelijk wordt. Wij vragen u u met Ons te verenigen en samen te werken voor de vernieuwing van de gemeenschap in geest en waarheid.

De wezenlijke voorwaarde van deze noodzakelijke en heilige kruistocht is, dat de ster van Bethlehem, de ster van de vrede weder schijne over geheel de mensheid in al haar schitterende schoonheid en geruststellende troost als een onderpand en voorteken van een beter, vruchtbaarder en gelukkiger toekomst. Het is waar, dat de weg van de nacht naar de volle dag lang zal zijn, maar van beslissende betekenis zijn de eerste stappen op het pad, omdat de eerste 5 mijlstenen gegrift staan met de volgende stelregels:

I. De waardigheid en de Rechten van den menselijken persoon. — Hij, die wil, dat de ster des vredes schijne en de wacht houde over de gemeenschap, moet voor zijn deel aan den menselijken persoon de waardigheid teruggeven, die hem van de schepping af door God geschonken is. Hij moet zich verzetten tegen de overdreven kuddevorming der mensen, alsof zij een massa waren zonder ziel. Hij moet zich verweren tegen hun economische, sociale, politieke, intellectuele en zedelijke ontrouw aan de ware beginselen; tegen hun gebrek aan vaste beginselen en sterke overtuigingen; tegen hun overlading van instinctieve zintuigelijke prikkels en hun wispelturigheid.

Hij moet met alle wettelijke middelen op alle gebied des levens de sociale instellingen voorstaan, waarbij een volledige persoonlijke verantwoordelijkheid is verzekerd en gewaarborgd, zowel in de aardse als in de eeuwige orde der dingen. Hij moet de eerbied en de practische verwerkelijking verdedigen van de volgende fundamentele persoonlijke rechten:

a) het recht om het lichamelijk, verstandelijk en zedelijk leven te onderhouden en te ontwikkelen en in het biezonder het recht op godsdienstige vorming en opvoeding;

b) het recht om God te dienen zowel in het particuliere als in het openbare leven en het beoefenen van vrome liefdewerken;

c) het recht om te huwen en de plicht van het huwelijksleven na te komen;

d) het recht op een huiselijke gemeenschap;

e) het recht om te werken als het onmisbare middel om het huisgezin te onderhouden;

f) het recht van vrije keuze van de levensstaat en daaruit volgend het recht om priester en religieus te worden;

g) het recht op het gebruik der stoffelijke goederen rekening houdend met zijn verplichtingen en de sociale beperkingen.

II. Verdediging van de sociale Eenheid en in het biezonder van het Huisgezin. Hij die wil, dat de ster des vredes schijne en de wacht houde over de gemeenschap moet iedere vorm van materialisme verwerpen, dat in het volk slechts een kudde van individuen ziet, die verdeeld en zonder enige innerlijke samenhang beschouwd wordt als een massa waarover de baas gespeeld wordt en die willekeurig behandeld wordt. Hij moet er voor strijden, dat de gemeenschap begrepen worde als een intrinsieke eenheid, die is opgegroeid en gerijpt onder de leiding van de Goddelijke voorzienigheid; als een eenheid, die binnen de haar gestelde grenzen en in overeenstemming met haar eigen speciale gaven tezamen met de verschillende standen en klassen streeft naar de eeuwige en altijd nieuwe eisen van cultuur en godsdienst.

Hij moet de onontbindbaarheid van het huwelijk verdedigen. Hij moet aan het huisgezin, deze enige volkscel, ruimte, licht en lucht geven opdat dit zijn zending kan vervullen om nieuw leven voort te brengen en de kinderen op te voeden in een geest, die overeenkomt met zijn eigen ware godsdienstige overtuigingen en opdat het met gebruikmaking van eigen krachten zijn eigen economische, geestelijke, zedelijke en rechtskundige eenheid kan behouden, versterken en herstellen. Hij moet er voor zorg dragen, dat de stoffelijke en geestelijke voordelen van het huisgezin ook gedeeld worden door de huisbedienden. Hij moet er voor strijden dat ieder gezin een huis bewone, waar een stoffelijk en geestelijk gezond familieleven kan gezien worden in al zijn sterkte en waarde. Hij moet er voor zorgen, dat de plaats van arbeid niet zo ver verwijderd zij van de woning, dat het hoofd des huisgezins en de opvoeder der kinderen eigenlijk een vreemdeling blijve in zijn eigen huis. Het is zijn plicht bovenal er voor zorg te dragen, dat de band van vertrouwen en wederkerige hulp hersteld worde tussen het huisgezin en de school; de band, die in vroeger tijden zulke gelukkige resultaten gaf, maar die nu vervangen is door wantrouwen waar de school, staande onder invloed en onder toezicht van de geest van het materialisme, bederft en verwoest, wat de ouders aan hun kinderen hebben ingeprent.

III. De waardigheid en de rechten van de arbeid. Hij die wil, dat de ster des vredes schijne en de wacht houde over de gemeenschap, moet aan de arbeid de plaats geven, waartoe deze van het begin af door God bestemd was.

Als een onmisbaar middel om over de wereld die meesterschap te verkrijzoals God die voor Zijn glorie wenst, heeft iedere arbeid een eigen waardigheid en tezelfder tijd een nauwe verbinding met de volmaaktheid van den persoon.

Dit is de edele waardigheid en het voorrecht van de arbeid, aan dewelke in geen enkel opzicht afbreuk gedaan wordt door de moeite en de last, die gedragen moet worden als gevolg van de erfzonde in gehoorzaamheid en onderwerping aan de wil van God.

Degenen, die vertrouwd zijn met de grote Encyclieken van Onze voorgangers en met Onze eigen vorige boodschappen, weten zeer goed, dat de Kerk niet aarzelt de practische conclusies te trekken uit de zedelijke adel van de arbeid en de arbeid alle steun te geven van Haar gezag.

Deze eisen omvatten boven een rechtvaardig loon, dat voorziet in de noden van den arbeider en zijn gezin, de instandhouding en de vervolmaking van een maatschappelijke orde, die een verzekerd, zij het ook bescheiden, persoonlijke eigendom zal mogelijk maken voor alle klassen van de gemeenschap. Die het ook zal mogelijk maken, dat de kinderen van de werkende stand, die in het biezonder met verstand en goede wil begiftigd zijn, een hogere opvoeding erlangen. Die het ook zal mogelijk maken, dat de zorg voor en de beoefening van de gemeenschapsgeest in ieders onmiddellijke nabijheid, in elk district, provincie, volk en natie worde ter hand genomen, opdat deze geest door het verwijderen van wrijving, die er ontstaat uit bevoorrechting en klasse-belangen, uit de arbeiders banne het gevoel van eenzaamheid en hen verzekere van de ervaring ener werkelijk menselijke en broederlijke Christelijke solidariteit.

De voortgang en de uitgebreidheid van de noodzakelijke maatschappelijke hervormingen zijn afhankelijk van de economische mogelijkheden van de afzonderlijke volken. Alleen door een verstandige en edelmoedige verdeling der middelen tussen de sterken en de zwakken zal het mogelijk zijn op zulk een wijze een universele vrede te vestigen, dat er geen haarden van besmetting en verrotting, waaruit nieuwe rampen kunnen ontstaan, achterblijven.

Er zijn duidelijke tekenen, die aantonen, dat in de woeling van alle vooroordelen en haatgevoelens, die onafwendbaar de vruchten zijn van de oorlogspsychose, in de volken nog leeft het bewustzijn van hun innige wederkerige afhankelijkheid, zowel wat het goede als het kwade betreft, ja meer nog, dat dit bewustzijn levendiger en actiever is.

Is het niet waar, dat diepzinnige denkers duidelijker dan ooit te voren in de verzaking van het egoïsme en de nationale afzondering de weg tot de algemene redding zien, bereid als zij zijn van hun volken een zware deelneming in de offers nodig voor het maatschappelijk welzijn van andere volken te eisen?

Moge deze, Onze Kerstboodschap, gericht tot al degenen die met een goede wil en een edelmoedig hart bezield zijn, de legioenen van deze sociale kruisvaarders in iedere natie aanmoedigen en vermeerderen. En moge God zich gewaardigen aan hun vreedzame arbeid de vrede te schenken, welke hun edel ondernemen waardig is.

IV. Het herstel van de rechtskundige Orde. Hij die wil, dat de ster des vredes schijne en de wacht houde over de gemeenschap, moet mede arbeiden aan een vollledig herstel van de rechtskundige orde. Het rechtskundig gevoel dezer dagen is dikwijls veranderd en overwoekerd door de leer en de beoefening van een positivisme en een nuttigheidsleer, die onderworpen en gebonden zijn aan de dienst van bepaalde groepen, klassen en bewegingen, wier programma's de loop der wetgeving en de oefening der gerechtshoven leiden en bepalen.

De genezing van deze toestand is mogelijk, wanneer wij opnieuw in ons wekken het bewustzijn van een rechtskundige orde, die rust op de opperste heerschappij van God en bevrijd is van alle menselijke grillen. Wanneer in ons weder het bewustzijn levendig wordt van een orde, die weet op te treden ter bescherming en ter bestraffing van de onvergetelijke rechten der mensen en die hen beschermt tegen de aanvallen van iedere menselijke macht.

Uit de rechtskundige orde, zoals God die wil, vloeit der mensen onvervreembaar recht voort op rechtskundige veiligheid en door het feit van het bezit dezer bepaalde rechten is hij veilig tegen iedere willekeurige aanval.

De verhoudingen van mens tot mens; van individu tot gemeenschap, van gezag tot burgerlijke plichten: de verhoudingen van gemeenschap en van gezag tot het individu moeten geplaatst worden op een hechte rechtskundige grondslag en moeten, wanneer het noodzakelijk zij, verdedigd worden door het gezag van de gerechtshoven. Dit veronderstelt:

Ten eerste: een gerechtshof en een rechter, die hun richtlijnen ontlenen aan een duidelijk geformuleerd en bepaald recht;

Ten tweede: duidelijke rechtskundige maatstaven, die niet omver geworpen kunnen worden door een ongewettigd beroep op een verondersteld algemeen gevoelen of door zuivere nuttigheidsoverwegingen; en

Ten derde: de erkenning van het beginsel dat zelfs de Staat en zijn gezagdragers en organisaties, die eveneens afhankelijk van haar zijn, verplicht zijn te herstellen en maatregelen terug te nemen, die schadelijk zijn voor de vrijheid, het eigendom, de eer, de vooruitgang of de gezondheid der individuen.

V. Het begrip van de Staat volgens de Christelijke geest. Hij die wil, dat de ster des vredes schijne en de wacht houde over de menselijke gemeenschap, moet medewerken tot het vaststellen van een Staatsbegrip en van de practijk daarvan gegrondvest op redelijke tucht, verheven menselijkheid en een verantwoordelijke Christelijke geest.

Hij moet medehelpen de Staat en zijn macht te herstellen in dienst van de menselijke gemeenschap, en hem te brengen tot de volle erkenning van de verschuldigde eerbied voor den menselijken persoon en voor zijn pogingen zijn eeuwige bestemming te bereiken. Hij moet zich erop toeleggen en zichzelf er geheel aan wijden de dwalingen weg te nemen, die de oorzaak zijn, dat de Staat en zijn gezag afwijken van het pad der zedelijkheid, doordat zij zich losscheuren van de schitterende ethische band, die hen verbindt met het persoonlijke en gemeenschappelijke leven en doordat zij ontkennen of in de practijk er geen rekening mede houden, dat zij wezenlijk afhankelijk zijn van de wil van den Schepper. Hij moet werken voor de erkenning en de verspreiding der waarheid, die zelfs in wereldlijke zaken leert, dat de diepste betekenis, de laatste zedelijke grondslag en de universele geldigheid van „regeren" ligt in „dienen".

Beschouwingen over de Wereldoorlog en de Hernieuwing van de gemeenschap.

Geliefde kinderen, geve God, dat terwijl gij luistert naar Onze stem, uwe harten ontroerd en bewogen worden door de diepe ernst, de liefderijke zorg en de dringende aandrang, waarmede Wij deze gedachten voor u uiteen zetten. Dit alles is bedoeld als een beroep op het geweten van de wereld en een verzamelkreet tot al degenen die klaar staan de grootheid van hun opdracht en hun verantwoordelijkheid te bepeinzen en te overwegen in verband met de uitgebreidheid van deze algemene ramp.

Een groot deel van de mensheid en, laat Ons er niet voor terugschrikken het te zeggen, niet weinigen, die zichzelf Christenen noemen, heeft tot op zekere hoogte zijn aandeel in de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de toeneming der dwaling en voor de schade en het gebrek aan zedelijk karakter in de hedendaagse gemeenschap.

Wat is deze wereldoorlog met al zijn begeleidende omstandigheden of zijn verwijderde of nabije oorzaken, met zijn voortgang en stoffelijke, wettelijke en zedelijke gevolgen — wat is hij anders dan de verworden voortgang, niet verwacht wellicht door de gedachtelozen, maar wel gezien en verwacht door degenen, die indringend schouwden in de werkelijkheid van een maatschappelijke orde, die achter een bedriegelijk uiterlijk of achter het masker van conventionele schijn, haar dodelijke zwakheid en haar ongebreidelde lust naar gewin en macht verborg?

Dat wat in vredestijd gebonden lag, brak bij het ontbranden van de oorlog los in een droevige opvolging van dalen, die volkomen in strijd zijn met het menselijk en Christelijk gevoel.

De internationale overeenkomsten met het doel de oorlog minder onmenselijk te maken door hem te beperken tot de strijdenden, door het regelen van de bezetting en het gevangen nemen van de veroverden bleven op verschillende plaatsen een dode letter; en wie kan het einde zien van deze voortgaande demoralisatie van het volk; wie kan wensen deze alles ontwrichtende voortgang onmachtig aan te zien?

Moeten zij niet liever boven de verwoesting van een gemeenschapsorde, die zulk een tragisch bewijs geleverd heeft van haar ongeschiktheid als een factor van het goede voor het volk, de harten bijeenbrengen van al degenen, die grootmoedig en rechtschapen zijn, in de belofte niet te rusten voordat deze weinige mensen uit alle volken en naties der aarde zich zullen gevormd hebben tot een grote schare, zwerend de gemeenschap terug te brengen tot de wet van God en zich in dienst stellend van den menselijken persoon en van het door God geadelde gemeenschapsleven.

De mensheid is deze belofte verplicht aan de talloze doden, die op het slagveld begraven liggen. Het offer van hun leven in de vervulling van hun plicht is een offerande gebracht voor een nieuwe en betere gemeenschapsorde.

De mensheid is deze belofte verplicht aan de niet te tellen droeve schare van moeders, weduwen en wezen, die het licht de troost en de steun van haar leven voor altijd moeten missen.

De mensheid is deze belofte verplicht aan de ongetelde ballingen, die door de orkaan des krijgs uit hun geboorteland verdreven werden en die verspreid in den vreemde zich de jammerklacht van den profeet kunnen eigen maken: „Ons erfdeel is aan vreemden uitgeleverd; ons huis behoort aan vreemdelingen."

De mensheid is deze belofte verplicht aan de honderdduizenden, die zonder enige schuld van hun kant, dikwijls alleen maar om hun nationaliteit of ras, prijs gegeven worden aan de dood of aan een langzame vernietiging.

De mensheid is deze belofte verplicht aan de vele duizenden niet-strijders, vrouwen, kinderen, zieken en ouden van dagen, die door de oorlog in de lucht, voor welks verschrikkingen Wij reeds van den aanvang af dikwerf gewaarschuwd hebben, zonder onderscheid en door onvoldoende voorzorgsmaatregelen van leven, goederen, gezondheid, woning, liefdesgesticht o gebedshuis beroofd werden.

De mensheid is deze belofte verplich aan de vloed van tranen en bitterheid aan de opeenstapeling van droefheic en leed, die zijn voortgesproten uit d moorddadige verwoesting van de do delijke strijd en die tot de hemel roe pen om den Heiligen Geest, opdat Dez de wereld bevrijde van de stortvloe van geweld en verschrikking.

En waar kunt gij met rustiger ver zekering en trouw en met waarachti ger geloof deze belofte voor de her nieuwing der gemeenschap neerlegge dan aan de voeten van den „Verlang de aller volken", Die voor ons ligt al een pasgeboren wicht met al Zijn zoet menselijkheid, maar evenzo met al d dynamische aantrekkelijkheid van d aanvang Zijner zending als Verlosser

Waar kan deze edele en heilig kruistocht ter zuivering en vernieuwin van de gemeenschap een meer beteke nende wijding ontvangen en een mach tiger inspiratie vinden dan te Bethle hem, waar de nieuwe Adam verschijn in het aanbiddelijk geheim van d Vleeswording?

Want het is uit Zijn overvloed va waarheid en genade, dat de menshei het water des levens moet vinden, wi zij niet vergaan in de dorheid van he leven. „Uit Zijn volheid hebben wi allen ontvangen." Zijn volheid van ge nade en waarheid vloeit heden te dage even vrij en overvloedig als ge durende de voorafgaande 20 eeuwen.

Zijn licht kan de duisternis over winnen, de stralen van Zijn liefde kun nen het koude egoïsme doden, dat z velen terughoudt van groot en uitge lezen te worden in hun hoger leven.

Gij, vrijwilligers kruisvaarders naa een voortreffelijke, nieuwe gemeen schap, staat op voor het nieuwe alarn van zedelijke en Christelijke wederge boorte; verklaart oorlog aan de duis ternis, ontstaan uit het verlaten va God, en aan de kilheid, ontstaan uit d strijd tussen broeders.

Het is een strijd voor het menselij ras, dat zwaar ziek is en genezen moe worden in de naam van het veredeld Christelijke geweten.

Mogen Onze zegen en Onze vader lijke goede wensen en aanmoedigin uw edelmoedig ondernemen vergezel len, en mogen zij blijven met al dege nen, die niet terugschrikken voor zwa re offers; want dit zijn de wapens, d machtiger dan staal het kwade bestri den, aan hetwelk de gemeenschap leid

Moge over uw kruistocht naar ee sociaal, menselijk en Christelijk idea als een troost en een inspiratie schijne de ster, die stond boven de grot va Bethlehem, de eerste en immer durend ster van dit tijdperk. Uit dit teke ontving, ontvangt en zal ieder gelovi hart kracht ontvangen: „Indien hei scharen tegenover mij in het veld zou den staan, mijn hart zal niet vrezen.

Waar deze ster schijnt, daar Christus. „Met Hem als leider zulle wij niet dwalen; laten wij door He tot Hem gaan en dat wij ons met l Kind, dat heden geboren is, verheu te allen tijde."